ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 29. júla 2010 *

Vo veci C-54/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 6. februára 2009,

Helénska republika, v zastúpení: I. Chalkias a M. Tassopoulou, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe a F. Jimeno Fernández, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: gréčtina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia A. Borg Barthet (spravodajca), M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: R. Grass,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 18. marca 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 V odvolaní Helénska republika navrhuje zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 11. decembra 2008, Grécko/Komisia (T-339/06, Zb. s. II-3525, ďalej len „napadnutý rozsudok"), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jej žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie 2006/669/ES zo 4. októbra 2006 o stanovení konečných finančných príspevkov členským štátom na rozpočtový rok 2006 na určitý počet

hektárov na účel reštrukturalizácie a konverzie vinohradov na základe nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 275, s. 62, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 1493/1999

2 Článok 14 nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 25) stanovuje:

„1. Komisia uskutoční prvotné rozdelenie príspevkov medzi členské štáty na obdobie jedného roka na základe objektívnych kritérií, pričom zohľadní špecifické situácie a potreby, ako aj činnosti, ktoré je potrebné uskutočniť z hľadiska cieľov systému.

2. Prvotné rozdelenie príspevkov sa upraví na základe skutočných výdavkov a na základe upravených prognóz výdavkov, ktoré predkladajú členské štáty, a to s prihliadnutím na ciele systému a na množstvo dostupných finančných prostriedkov.

3. Rozdelenie finančných prostriedkov medzi členské štáty musí primerane prihliadať k rozlohe vinohradov v príslušnom členskom štáte v porovnaní s celkovou plochou vinohradov Spoločenstva.

…“

Nariadenie (ES) č. 1227/2000

3 Podľa článku 16 nariadenia Komisie (ES) č. 1227/2000 z 31. mája 2000 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom s ohľadom na výrobný potenciál (Ú. v. ES L 143, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 116) v znení uplatniteľnom na rozpočtový rok 2006 (ďalej len „nariadenie č. 1227/2000“):

„1. Členské štáty zašlú Komisii najneskôr do 10. júla každého roka v súvislosti s reštrukturalizačným a konverzným systémom:

a) výkaz skutočne vzniknutých výdavkov k 30. júnu bežného finančného [rozpočtového – *neoficiálny preklad*] roka a celkovú dotknutú plochu;

b) výkaz platných [účtovne potvrdených – *neoficiálny preklad*] výdavkov k 30. júnu bežného finančného [rozpočtového – *neoficiálny preklad*] roka a celkovú dotknutú plochu;

c) všetky požiadavky na ďalšie financovanie výdavkov v bežnom finančnom [rozpočtovom – *neoficiálny preklad*] roku, ktoré prekročia pridelené finančné prostriedky podľa článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1493/1999 a celkovú dotknutú plochu v každom prípade;

d) zmenené a doplnené odhady výdavkov a celkovej dotknutej plochy pre ďalšie finančné [na ďalšie rozpočtové – *neoficiálny preklad*] roky do konca obdobia poskytnutého na implementáciu reštrukturalizačných a konverzných plánov v súlade s pridelenými finančnými prostriedkami pre každý členský štát.

2. Bez dopadu na všeobecné pravidlá ustanovené pre rozpočtovú disciplínu, ak informácie, ktoré musia členské štáty posielať Komisii podľa odseku 1, nie sú kompletné alebo nebola dodržaná lehota, Komisia dočasne zníži preddavky na paušálnu sadzbu za účtovnú položku na účtoch pre poľnohospodárske výdavky [Komisia dočasne a paušálne zníži zálohy pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov – *neoficiálny preklad*]."

4 Článok 17 nariadenia č. 1227/2000 stanovuje:

„1. Pre každý členský štát sa výdavky ohlásené a uskutočnené pre určitý rozpočtový rok [, ktoré skutočne vznikli a sú účtovne potvrdené na určitý rozpočtový rok, – *neoficiálny preklad*] financujú do výšky čiastok oznámených Komisii podľa článku 16 ods. 1 [písm. a) a] b), pokiaľ tieto čiastky celkovo neprevyšujú finančné čiastky pridelené členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia... č. 1493/1999.

…

3. Požiadavky predložené členskými štátmi v súlade s článkom 16 ods. 1 [písm.] c) sa zohľadnia pomerom použitím súm, ktoré sú k dispozícii po odrátaní, pre všetky členské štáty, súčtu súm oznámených v súlade s článkom 16 ods. 1 [písm.] a) a súm nahlásených v súlade s článkom 16 ods. 1 [písm.] b) z celkovej sumy udelenej členským štátom podľa článku 14 nariadenia... č. 1493/1999. Komisia oznámi čo najskôr po 30. júni členským štátom rozsah, v ktorom bude možné požiadavky prijať.

4. Bez ohľadu na odseky 1 a 2, v prípade, že celková plocha oznámená v súlade s článkom 16 ods. 1 [písm.] a) je menšia ako počet hektárov uvedených v pridelených finančných prostriedkoch pre finančný [na rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok

poskytnutých členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia... č. 1493/1999, potom budú výdavky nahlásené na príslušný finančný [rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok financované len do výšky, ktorá sa rovná celkovej oznámenej ploche násobenej priemernou sumou podpory na hektár; toto číslo sa vypočíta ako pomer medzi sumou pridelenou členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia... č. 1493/1999 a vopred nahláseným počtom hektárov.

Táto suma v žiadnom prípade nemôže byť vyššia než nahlásené výdavky v súlade s článkom 16 ods. 1 [písm.] a).

Na účely vykonania tohto odseku sa uplatní tolerancia 5 percent na oznámenú celkovú plochu v porovnaní s tou, ktorá sa uvádza v podpore na finančný [rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok.

Čiastky, ktoré nie sú financované podľa tohto odseku, nie sú dostupné na účely uplatňovania odseku 3.

…

8. Odkazy na daný finančný [rozpočtový – *neoficiálny preklad*] rok sa vzťahujú na platby, ktoré členské štáty skutočne vykonali medzi 16. októbrom a 15. októbrom nasledujúceho roka.

…“

Nariadenie (ES) č. 1258/1999

5 Článok 5 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, s. 103; Mim. vyd. 03/025, s. 414) stanovuje:

„Finančné prostriedky potrebné na pokrytie výdavkov uvedených v článkoch 2 a 3 sprístupní Komisia členským štátom prostredníctvom zálohových platieb pre rezervu na platby výdavkov uskutočnených v referenčnom období.

…“

6 Podľa článku 7 ods. 2 tohto nariadenia:

„Komisia rozhodne o mesačných zálohových platbách pre rezervu na platby výdavkov uskutočnené akreditovanými platobnými agentúrami.

Platby výdavkov za október sa zaúčtujú do mesiaca október, ak boli uskutočnené od 1. do 15. októbra, a do mesiaca november, ak boli uskutočnené od 16. do 31. októbra. Zálohové platby sa vyplácajú členským štátom najneskôr v tretí pracovný deň druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola platba výdavkov uskutočnená.

…“

Okolnosti predchádzajúce sporu

7 Súd prvého stupňa opísal skutkové okolnosti sporu takto:

„6 Na rozpočtový rok 2006 (16. október 2005 – 15. október 2006) sa stanovilo orientačné rozdelenie príspevkov poskytnutých na základe nariadenia č. 1493/1999 na účely reštrukturalizácie a konverzie vinohradov na základe rozhodnutia Komisie 2005/716/ES z 10. októbra 2005 o stanovení orientačných finančných príspevkov členským štátom na hospodársky rok 2005/2006 na určitý počet hektárov, na reštrukturalizáciu a konverziu vinohradov na základe nariadenia č. 1493/1999 (Ú. v. EÚ L 271, s. 45). V prílohe uvedeného rozhodnutia bola suma orientačného finančného príspevku Helénskej republike stanovená na 8 574 504 eur na plochu 1 249 ha.

7 Dňa 10. júla 2006 doručili grécke úrady v súlade s článkom 14 nariadenia č. 1493/1999 a článkom 16 nariadenia č. 1227/2000 Komisii výkaz výdavkov súvisiacich s reštrukturalizáciou a konverziou vinohradov v Grécku rozpočtového roka 2006 na účely získania finančných príspevkov. Na základe tohto oznámenia celkové uvedené výdavky dosiahli výšku 6 829 204,46 eura a zodpovedajúca plocha bola 788,002 ha.

8 Dňa 22. septembra 2006 zaslali grécke úrady Komisii list s tým, že jej oznámili omyl súvisiaci so zisťovaním počítačových údajov, pričom uviedli, že správny údaj, ktorý sa má zobrať do úvahy, pokiaľ ide o plochu, je 1 102,271 ha. Spresnili, že táto plocha zodpovedala sume celkovej plochy uvedenej v tabuľke, ktorá tvorila prílohu listu z 10. júla 2006 a uvádzala výdavky súvisiace s reštrukturalizáciou

a konverziou vinohradov v Grécku účtovne potvrdené k 30. júnu 2006, teda 1 085,391 ha a celková plocha uvedená v tabuľke, ktorá tvorila prílohu listu z 10. júla 2006 a uvádzala výdavky súvisiace s reštrukturalizáciou a konverziou vinohradov v Grécku účtovne potvrdených k 30. júnu 2006, teda 16,88 ha. Uviedli tiež, že celkové výdavky dosiahli výšku 6 829 204,46 eura.

9 Dňa 26. septembra 2006 počas 890. schôdzky výboru pre správu vín grécke úrady zopakovali svoju žiadosť, aby Komisia zohľadnila opravené údaje. Komisia ústne zamietla žiadosť gréckych úradov, pričom uviedla, že opravené údaje boli predložené s oneskorením.

10 Dňa 4. októbra 2006 Komisia prijala [napadnuté] rozhodnutie. K tomuto dňu sa zástupca Komisie stretol so zástupcami gréckych úradov, ktorým vysvetlil, že nebolo možné so zreteľom na lehoty vyhovieť ich žiadosti o zohľadnenie opravených údajov oznámených 22. septembra 2006.

11 Dňa 16. októbra 2006 zaslali grécke úrady Komisii list, ktorým ju požiadali, aby zmenila prílohu [napadnutého] rozhodnutia. Komisia nevyhovela tejto žiadosti."

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

8 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 30. novembra 2006 Helénska republika navrhuje zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia v časti, ktorá sa týka priznania podpory na účel reštrukturalizácie a konverzie vinohradov v Grécku, preto, aby sa zohľadnili opravené údaje zaslané Komisii 22. septembra 2006, a preto, aby jej bol priznaný nárok na zodpovedajúce fondy.

9 Na podporu svojej žaloby podanej na Súd prvého stupňa Helénska republika uvádzala päť žalobných dôvodov, ktoré sa týkajú orientačnej povahy lehoty stanovenej článkom 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, porušenia zásady lojálnej spolupráce, porušenia zásad dobrej viery a riadnej správy vecí verejných, porušenia zásady proporcionality a porušenia zásady potrebného účinku.

10 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa túto žalobu zamietol.

11 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, Súd prvého stupňa v bode 25 napadnutého rozsudku rozhodol, že zo znenia článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, ako aj zo systematiky a z účelu právnej úpravy, ktorej je jedným z prvkov, vyplýva, že lehota stanovená týmto článkom má záväznú povahu.

12 V tejto súvislosti v nasledujúcom bode najskôr uviedol, že doplnenie slovného spojenia „záväzná lehota“ nie je nevyhnutné na to, aby sporná lehota mala záväznú povahu.

13 Súd prvého stupňa sa ďalej domnieval, že skutočnosť, že tri jazykové znenia stanovujú, že členské štáty zašlú Komisii „najneskôr“ do 10. júla každého roka údaje uvedené v tomto ustanovení, nedávajú článku iný zmysel v porovnaní s inými jazykovými zneniami.

14 Súd prvého stupňa okrem toho predpokladal, že záväznú povahu stanovenej lehoty potvrdzuje funkcia tejto lehoty v rámci systému reštrukturalizácie a konverzie vinohradov, ako aj cieľ, ktorým sa sleduje vykázanie dotknutých výdavkov a plôch uvedených v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, vo vzťahu ku ktorým je táto lehota stanovená v rámci uvedeného systému.

15 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa v bode 29 napadnutého rozsudku uviedol, že lehota, ktorú stanovuje článok 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, má za úlohu umožniť účinné uplatňovanie stanovenia príspevkov upravených článkom 14 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1493/1999, takže deň, ku ktorému sú členské štáty povinné každoročne oznámiť informácie Komisii, sa musí dodržiavať preto, aby boli orientačné finančné príspevky stanovené článkom 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 prispôsobené, najmä v závislosti od skutočných výdavkov v súlade s článkom 14 ods. 2 uvedeného nariadenia.

16 Zároveň v bodoch 30 až 32 napadnutého rozsudku uviedol, že deň 10. júl sa viaže na deň 15. október toho istého roka a bol stanovený preto, aby Komisia mala dostatočný čas na prispôsobenie a uverejnenie rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky stanovené článkom 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999 pred uplynutím finančného roka.

17 Súd prvého stupňa v bodoch 33 až 35 napadnutého rozsudku navyše rozhodol, že na to, aby členské štáty mohli uskutočniť posledné platby, ktoré sa týkajú výdavkov vykázaných na základe článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, pred uplynutím prebiehajúceho finančného roka a dosiahli ich preplatenie Komisiou pred uplynutím rozpočtového roka z disponibilných rozpočtových položiek na tento finančný rok, potrebný účinok predmetných ustanovení vyžaduje, aby sa rozhodnutie, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom na finančný rok, prijalo pred jeho uplynutím, to znamená do 15. októbra.

18 Súd prvého stupňa v bode 39 napadnutého rozsudku následne usúdil, že z odseku 2 tohto článku nemožno vyvodiť žiadne tvrdenie o tom, či lehota uvedená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 má alebo nemá záväznú povahu, pretože článok 16 ods. 1 sa týka dôsledkov vyplývajúcich z toho, že dotknutý členský štát predloží neúplné údaje, prípadne nedodrží lehotu stanovenú na toto predloženie.

19 Okrem toho Súd prvého stupňa v bode 41 napadnutého rozsudku zamietol tvrdenie Helénskej republiky, podľa ktorého článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 potvrdzuje orientačnú povahu stanovenej lehoty tým, že zakotvuje zásadu, podľa ktorej je Komisia povinná financovať výdavky, ktoré skutočne vynaložili členské štáty, v dôsledku čoho by členské štáty mohli odstrániť svoje chyby po 10. júli. V tejto súvislosti Súd prvého stupňa po tom, čo dospel k záveru, že článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 sa týka financovania skutočne vynaložených a účtovne potvrdených výdavkov vykázaných za daný finančný rok, a nielen skutočne vynaložených výdavkov, usúdil, že toto tvrdenie je nesprávne, lebo sa opiera o neúplnú citáciu tohto ustanovenia.

20 Súd prvého stupňa v bodoch 50 až 60 napadnutého rozsudku zamietol druhý a tretí žalobný dôvod, ktorými Helénska republika v podstate uplatňovala, že údajná chybnosť údajov, ktoré oznámila Komisii pred uplynutím lehoty stanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, bola zjavná a že Komisia podľa zásad lojálnej spolupráce, dobrej viery a riadnej správy vecí verejných bola teda povinná zohľadniť opravené údaje, ktoré boli oznámené po uplynutí tejto lehoty.

21 Z poznatku, že nesprávna povaha údajov, ktoré grécke úrady oznámili Komisii 10. júla 2006, nebola vôbec očividná, Súd prvého stupňa v bode 57 napadnutého rozsudku vydedukoval, že tvrdenie Helénskej republiky je založené na nesprávnom skutkovom predpoklade.

22 Okrem toho Súd prvého stupňa v bode 58 napadnutého rozsudku rozhodol, že so zreteľom na záväznú povahu lehoty, ktorú stanovuje článok 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, členský štát nemá právo vyžadovať od Komisie zohľadnenie údajov oznámených po uplynutí uvedenej lehoty. Potom v bode 59 tohto rozsudku spresnil, že hoci nie je úplne vylúčené, aby Komisia zohľadnila údaje, ktoré s oneskorením oznámil členský štát, Komisia môže odmietnuť zohľadnenie týchto údajov, ak to môže byť prekážkou prijatia rozhodnutia, ktorým sa členským štátom stanovujú konečné finančné príspevky na dotknutý rozpočtový rok, v potrebnom čase. Súd prvého stupňa z toho vyvodil záver, že Komisia neporušila uvádzané zásady tým, že nezohľadnila opravené údaje, pretože Helénska republika ich oznámila až 22. septembra 2006, t. j. viac ako dva mesiace po predložení pôvodného oznámenia a len tri týždne pred uplynutím lehoty na prijatie rozhodnutia, t. j. 15. októbra 2006.

23 Súd prvého stupňa zamietol aj štvrtý žalobný dôvod Helénskej republiky týkajúci sa porušenia zásady proporcionality.

24 Najprv v bode 66 napadnutého rozsudku uviedol, že na rozdiel od tvrdenia Helénskej republiky, že Komisia porušila zásadu proporcionality tým, že jej uložila dvojitú sankciu na základe kumulatívneho uplatnenia článku 16 ods. 2 a článku 17 ods. 4 nariadenia č. 1227/2000, a to v rozpore so zásadou *ne bis in idem*, zo sporného rozhodnutia nevyplýva, že Komisia uplatnila článok 16 ods. 2 tohto nariadenia.

25 Ďalej v bodoch 69 až 75 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa zamietol tvrdenie Helénskej republiky, že Komisia porušila zásadu proporcionality tým, že jej uložila neprimeranú sankciu vzhľadom na informačný omyl gréckych úradov.

26 Súd prvého stupňa zároveň zamietol piaty žalobný dôvod týkajúci sa porušenia zásady potrebného účinku.

27 Súd prvého stupňa zdôraznil, že musí byť stanovená záväzná lehota, aby Komisia mohla prijať rozhodnutie, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom pred uplynutím dotknutého finančného roka, a v bode 79 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že potrebný účinok článkov 11, 13 a 14 nariadenia č. 1493/1999, ako aj článkov 16 a 17 nariadenia č. 1227/2000 nebráni uplatneniu záväznej lehoty a odmietnutiu zohľadnenia údajov, ktoré oznámil členský štát po uplynutí tejto lehoty, aj keď to má za dôsledok zníženie pomoci priznanej dotknutému členskému štátu.

Návrhy účastníkov konania

28 Helénska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že odvolanie je prípustné,

— zrušil napadnutý rozsudok,

— vyhovel žalobe v súlade s jej návrhmi,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov odvolacieho konania, ako trov konania pred Súdom prvého stupňa.

29 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— odvolanie zamietol ako neprípustné a nedôvodné,

— zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

O odvolaní

30 Na podporu svojho odvolania Helénska republika uvádza tri odvolacie dôvody, a to nesprávny výklad článku 16 ods. 1 a 2 a článku 17 nariadenia č. 1227/2000, nerešpektovanie dosahu viacerých všeobecných právnych zásad Súdom prvého stupňa a rozporné odôvodnenie.

O prvom dôvode týkajúcom sa nesprávneho výkladu článku 16 ods. 1 a 2 a článku 17 nariadenia č. 1227/2000

Argumentácia účastníkov konania

31 Helénska republika vytýka Súdu prvého stupňa nesprávny výklad článku 16 ods. 1 a 2 a článku 17 nariadenia č. 1227/2000, pretože na rozdiel od tvrdenia Súdu prvého stupňa ich spoločný výklad preukazuje, že lehota stanovená v tomto článku 16 ods. 1 je orientačná.

32 Orientačný charakter tejto lehoty vyplýva najmä z článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000. V tejto súvislosti Helénska republika uvádza, že zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že predloženie neúplných informácií alebo ich oneskorené predloženie má za následok iba dočasné a paušálne zníženie preddavkov. Podľa tohto členského štátu z toho vyplýva, že táto sankcia môže byť *a posteriori* zrušená, pokiaľ dotknutý členský štát informácie doplní alebo ich dodatočne predloží pred prijatím rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom, a z tohto dôvodu nebude štátu uložená sankcia ani sa neznížia sumy, na ktoré má nárok.

33 Podľa Helénskej republiky je nemysliteľné, aby zákonodarca Únie prijal vo vzťahu k členským štátom, ktoré včas predložia chybné údaje, prísnejšie ustanovenie v porovnaní s ustanovením uplatňovaným na členské štáty, ktoré údaje nepredložili vôbec alebo predložili neúplné údaje.

34 Orientačný charakter spornej lehoty vyplýva aj zo znenia článku 17 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, podľa ktorého sa preplácajú výdavky, ktoré skutočne vznikli, a nepreplácajú sa uskutočnené a účtovne potvrdené výdavky, ako sa domnieval Súd prvého stupňa. Helénska republika z toho vyvodzuje záver, že členské štáty môžu opraviť zjavné chyby, a to aj po 10. júli.

35 Okrem toho Helénska republika tvrdí, že nepoužitie výrazu „najneskôr do“ v gréckom znení článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, ktorý sa však nachádza v iných jazykových zneniach, potvrdzuje orientačný charakter lehoty stanovenej v tomto ustanovení.

36 V prospech tohto tvrdenia hovorí aj skutočnosť, že samotná Komisia priznala, že akceptovala informácie predložené po uplynutí tejto lehoty.

37 Komisia tvrdí, že prvý odvolací dôvod je neprípustný v rozsahu, v akom len opätovne uvádza tvrdenia, ktoré boli uvedené už v prvostupňovom konaní.

38 Predovšetkým uvádza, že tvrdenie Helénskej republiky, že orientačný charakter lehoty stanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 potvrdzuje článok 17 ods. 1 tohto nariadenia, musí byť vyhlásené za neprípustné, pretože vyžaduje opätovné preskúmanie skutkového stavu.

39 Komisia okrem toho uvádza, že z článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 nemožno vydedukovať, že lehota stanovená v odseku 1 tohto článku má orientačný charakter, lebo tieto ustanovenia majú odlišnú funkciu a odlišný cieľ. Odsek 2 sa uplatní len v prípade, že sa predložia nedostatočné informácie alebo sa predložia s oneskorením, čo nie je prípad, o ktorý ide vo veci samej.

40 Pokiaľ ide o tvrdenie Helénskej republiky týkajúce sa neuvedenia výrazu „najneskôr do“ v gréckom znení článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, Komisia tvrdí, že dané tvrdenie je neprípustné, lebo si vyžaduje nové preskúmanie žaloby podanej na Súd prvého stupňa. Komisia k danej veci uvádza, že neuvedenie tohto výrazu v gréckom znení nie je prvkom výkladu, ktorý je nevyhnutný pri posúdení charakteru spornej lehoty, a že v každom prípade toto opomenutie výrazu nedokazuje, že táto lehota je orientačná.

41 Napokon v odpovedi na tvrdenie, že orientačný charakter lehoty stanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 potvrdzuje skutočnosť, že Komisia priznala, že akceptuje informácie predložené po lehote, avšak uvádza, že Súd prvého stupňa správne rozhodol, že členský štát nemôže žiadať, aby boli zohľadnené údaje predložené po uplynutí lehoty, a že Komisia môže takúto žiadosť zamietnuť v prípade, že by nebolo možné včas prijať rozhodnutie, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom.

Posúdenie Súdnym dvorom

— O prípustnosti

42 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že podľa článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora a článku 112 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v odvolaní musí byť presne uvedené, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, ako aj právne argumenty, ktoré tento návrh osobitne podporujú. Odvolanie, ktoré sa obmedzuje na zopakovanie alebo

na doslovnú reprodukciu dôvodov a tvrdení uvedených v konaní pred Súdom prvého stupňa, nespĺňa požiadavky odôvodnenia vyplývajúce z týchto ustanovení (pozri najmä rozsudok z 24. septembra 2009, Erste Group Bank a i./Komisia, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Zb. s. I-8681, bod 131).

43 Pokiaľ odvolateľ spochybňuje výklad alebo uplatnenie práva Spoločenstva vykonané Súdom prvého stupňa, môžu sa právne otázky skúmané na prvom stupni nanovo prejednať v rámci odvolania. Ak by totiž odvolateľ nemohol založiť svoje odvolanie na dôvodoch a tvrdeniach už použitých pred Súdom prvého stupňa, odvolacie konanie by čiastočne stratilo svoj zmysel (rozsudok z 23. apríla 2009, AEPI /Komisia, C-425/07 P, Zb. s. I-3205, bod 24).

44 Prvým odvolacím dôvodom však Helénska republika spochybňuje práve výklad článkov 16 a 17 nariadenia č. 1227/2000 uskutočnený Súdom prvého stupňa. Z tohto dôvodu musí byť vyhlásený za prípustný.

— O veci samej

45 Článok 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 vo väčšine jazykových znení uvádza, že členské štáty zašlú Komisii „najneskôr do“ 10. júla každého roka informácie uvádzané v tomto ustanovení.

46 Neexistujú pochybnosti, že podľa tejto formulácie lehota je záväznou. Skutočnosť, že tri jazykové znenia, medzi nimi aj grécke znenie, stanovujú, že členské štáty zašlú tieto informácie Komisii „do“ 10. júla každého roka, nedáva tomuto článku odlišný význam od iných jazykových znení.

47 Tento výklad potvrdzuje tak systematika nariadenia č. 1227/2000, ako aj cieľ článku 16 ods. 1 tohto nariadenia.

48 Po prvé treba konštatovať, že argumentácia Helénskej republiky, že orientačný charakter lehoty stanovenej v tomto ustanovení vyplýva z článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000, je založená na chybnom predpoklade, že toto ustanovenie upravuje aj prípad, keď členský štát Komisii nezaslal žiaden výkaz v zmysle článku 16 ods. 1 tohto nariadenia, hoci zo znenia tohto článku jasne vyplýva, že sa týka len neúplných výkazov, ktoré neboli doplnené do 10. júla každého roka.

49 Podľa článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 Komisia zníži zálohy pri zaúčtovaných poľnohospodárskych výdavkoch, ak informácie, ktoré musia členské štáty podľa článku 16 ods. 1 posielať Komisii, nie sú kompletné alebo nebola dodržaná lehota.

50 Z toho vyplýva, že argumentáciu Helénskej republiky k tomuto bodu nemožno prijať.

51 Napokon treba uviesť, že článok 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 sa týka záloh pri zaúčtovaných poľnohospodárskych výdavkoch v zmysle článku 5 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, a nie konečných finančných príspevkov.

52 Podľa tohto článku Komisia poskytuje členským štátom finančné prostriedky potrebné na pokrytie výdavkov uvedených v článkoch 2 a 3 tohto nariadenia prostredníctvom zálohových platieb na zaúčtované výdavky uskutočnené v referenčnom období. Podľa článku 7 ods. 2 tohto nariadenia Komisia rozhodne o mesačných zálohových platbách na zaúčtované výdavky uskutočnené akreditovanými platobnými agentúrami. Tieto zálohy sa členskému štátu vyplácajú najneskôr v tretí pracovný deň druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola platba výdavkov uskutočnená.

53 V tomto kontexte článok 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 stanovuje, že ak informácie, ktoré musia členské štáty posielať Komisii podľa odseku 1 tohto článku, nie sú kompletné alebo nebola dodržaná lehota, Komisia dočasne a paušálne zníži zálohy pri zaúčtovaní poľnohospodárskych výdavkov.

54 Cieľom článku 16 ods. 2 nariadenia č. 1227/2000 je teda podnietiť členské štáty, aby dodržiavali svoju povinnosť predložiť výkazy, ktorá vyplýva z odseku 1 tohto článku.

55 Po druhé argumentáciu Helénskej republiky, v zmysle ktorej znenie článku 17 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 potvrdzuje orientačný charakter lehoty stanovenej v odseku 1 tohto článku, nemožno prijať.

56 Podľa tohto článku sa výdavky, ktoré skutočne vznikli a sú účtovne potvrdené, financujú do výšky čiastok oznámených Komisii podľa článku 16 ods. 1 tohto nariadenia.

57 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Helénska republika, nič v znení tohto ustanovenia nenasvedčuje, že Komisia je povinná opierať sa o skutočné údaje, t. j. že musí zohľadniť opravy, ktoré členské štáty zaslali po uplynutí lehoty stanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000.

58 Naopak, z článku 17 ods. 4 tohto nariadenia výslovne vyplýva, že odchylne od odseku 1 tohto článku sa sankcia uplatní, ak celková plocha oznámená v súlade s článkom 16 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia je menšia ako počet hektárov uvedených v pridelených finančných prostriedkoch na rozpočtový rok poskytnutých členskému štátu podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999.

59 Na rozdiel od tvrdenia Helénskej republiky z toho vyplýva, že Komisia nie je povinná pri prijímaní rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky, vychádzať zo skutočnej celkovej plochy, ale môže vychádzať z plochy, ktorá jej bola oznámená v lehote stanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000.

60 Po tretie z cieľa sledovaného formuláciou uvedenou v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 vyplýva, že dátum 10. júl má Komisii umožniť, aby mohla včas prijať rozhodnutie, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky pridelené členským štátom, a že Komisia nie je povinná opierať sa pri prijatí tohto rozhodnutia o zmenené údaje, ktoré boli oznámené po uvedenom dátume.

61 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na základe článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 Komisia uskutoční prvotné rozdelenie príspevkov medzi členské štáty na obdobie jedného roka na základe objektívnych kritérií, pričom zohľadní špecifické situácie a potreby, ako aj činnosti, ktoré je potrebné uskutočniť z hľadiska cieľov systému. Podľa odseku 2 tohto článku sa v druhej fáze prvotné rozdelenie príspevkov upraví na základe skutočných výdavkov a na základe upravených prognóz výdavkov, ktoré predkladajú členské štáty, a to s prihliadnutím na ciele systému a na množstvo dostupných finančných prostriedkov.

62 V tomto kontexte povinnosť stanovená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 má Komisii umožniť zozbierať informácie potrebné na definitívne stanovenie finančných príspevkov podľa článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1493/1999.

63 Len striktné chápanie lehoty stanovenej v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 umožňuje zabezpečiť, že finančné príspevky poskytnuté členským štátom, ktoré sú podľa článku 14 ods. 1 nariadenia č. 1493/1999 najskôr priznané len predbežne, budú včas upravené podľa skutočných výdavkov.

64 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že na jednej strane podľa článku 17 ods. 8 nariadenia č. 1227/2000 odkazy na daný rozpočtový rok sa vzťahujú na platby, ktoré členské štáty skutočne vykonali medzi 16. októbrom a 15. októbrom nasledujúceho roka, a na druhej strane, že podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1258/1999 Komisia rozhodne o mesačných zálohových platbách na zaúčtované výdavky uskutočnené akreditovanými platobnými agentúrami, pričom platby výdavkov za október sa zaúčtujú do

mesiaca október, ak boli uskutočnené od 1. do 15. októbra, a do mesiaca november, ak boli uskutočnené od 16. do 31. októbra. Tieto zálohové platby sa vyplácajú členským štátom najneskôr v tretí pracovný deň druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola platba výdavkov uskutočnená.

65 Za týchto podmienok je nevyhnutné prijať rozhodnutie, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom, pred skončením rozpočtového roka, t. j. do 15. októbra, s cieľom umožniť členským štátom, aby pred koncom bežného rozpočtového roka mohli vykonať posledné platby vzťahujúce sa na výdavky, ktoré sú zaúčtované podľa článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, a dosiahnuť ich preplatenie zo strany Komisie pred koncom rozpočtového roka z rozpočtových položiek disponibilných na tento rozpočtový rok.

66 Na to, aby Komisia mohla prijať a uverejniť rozhodnutie, ktorým sa stanovujú tieto konečné finančné príspevky, ešte pred týmto dátumom, je vzhľadom na procesné povinnosti, ktoré ju zaväzujú, dôležité, aby mala informácie týkajúce sa všetkých členských štátov najneskôr do 10. júla dotknutého rozpočtového roka.

67 V tejto súvislosti treba uviesť, ako vyplýva aj z článku 17 ods. 3 nariadenia č. 1227/2000, že akákoľvek samostatná zmena finančného príspevku priznaného členskému štátu je vylúčená. Podľa tohto ustanovenia totiž možno akceptovať žiadosti o ďalšie financovanie výdavkov v bežnom rozpočtovom roku uvedené v článku 16 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia len v prípade, že po odčítaní celkovej sumy priznanej členským

štátom podľa súm oznámených podľa článku 16 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1227/2000 a súm vykázaných podľa článku 16 ods. 1 písm. b) zostanú disponibilné prostriedky.

68 Z uvedených úvah vyplýva, že Komisia nie je povinná akceptovať údaje, ktoré jej boli zaslané po uplynutí lehoty, ak by to bolo prekážkou včasného prijatia rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom.

69 Tento výklad nespochybňuje ani skutočnosť, že Komisia priznala, že nie je vylúčené zohľadnenie údajov, ktoré sú oznámené neskôr, ak ide iba o nepatrné prekročenie stanovenej lehoty a ak je možné prijatie rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom na dotknutý rozpočtový rok, pred 15. októbrom.

70 Z uvedených úvah vyplýva, že prvý odvolací dôvod nie je dôvodný. V dôsledku toho musí byť zamietnutý.

O druhom odvolacom dôvode týkajúcom sa nesprávneho posúdenia viacerých všeobecných právnych zásad

71 Predmetný odvolací dôvod má dve časti.

O prvej časti druhého odvolacieho dôvodu týkajúcej sa porušenia všeobecných zásad lojálnej spolupráce, dobrej viery a riadnej správy vecí verejných

— Argumentácia účastníkov konania

72 Helénska republika tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, že Komisia tým, že nezohľadnila opravené údaje, ktoré jej zaslali grécke úrady, a opierala sa o zjavne nesprávne údaje, hoci mala dosť času na zapracovanie opravených údajov do svojho rozhodnutia, neporušila zásady lojálnej spolupráce, riadnej správy vecí verejných a dobrej viery.

73 Komisia uvádza, že túto argumentáciu treba zamietnuť ako neprípustnú v rozsahu, v akom sa opätovne uvádzajú tvrdenia už uvedené na prvom stupni bez toho, aby sa preukázalo, v čom bolo posúdenie Súdu prvého stupňa chybné.

— Posúdenie Súdnym dvorom

74 Prvou časťou druhého odvolacieho dôvodu Helénska republika v podstate tvrdí, že zásady lojálnej spolupráce, riadnej správy vecí verejných a dobrej viery mali Komisiu usmerniť na jednej strane, aby nezohľadnila zjavne nesprávne údaje, ktoré jej boli

zaslané, a na druhej strane, aby vzala do úvahy opravené údaje, pokiaľ mala dostatok času na zapracovanie údajov do sporného rozhodnutia.

75 Na úvod treba uviesť, že Helénska republika chce v podstate spochybniť úvahy Súdu prvého stupňa uvedené v bodoch 57 a 59 napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa totiž na jednej strane v bode 57 napadnutého rozsudku rozhodol, že nesprávna povaha údajov, ktoré grécke úrady oznámili 10. júla 2006, nebola vôbec očividná. Na druhej strane Súd prvého stupňa v bode 59 v podstate rozhodol, že aj keď boli Komisii zaslané opravené údaje, Komisia nemala už dostatok času ich zohľadniť a súčasne včas prijať sporné rozhodnutie.

76 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 225 ods. 1 ES a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora odvolanie sa obmedzuje iba na právne otázky a Súd prvého stupňa je výlučne príslušný na konštatovanie a posúdenie relevantných skutočností, ako aj posúdenie dôkazných prostriedkov. Posúdenie týchto skutočností a dôkazných prostriedkov teda nezakladá, s výnimkou prípadu ich zjavného nesprávneho posúdenia, právnu otázku patriacu do preskúmania Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania (pozri najmä rozsudky z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, Zb. s. I-7561, bod 22; z 12. januára 2006, Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, C-173/04 P, Zb. s. I-551, bod 35, a z 15. apríla 2010, Schräder/OCVV, C-38/09 P, Zb. s. I-3209, bod 69).

77 Vo veci samej Helénska republika nepreukázala ani neuplatnila skreslenie skutkového stavu alebo dôkazov predložených Súdu prvého stupňa. Prvú časť druhého odvolacieho dôvodu treba teda zamietnuť ako neprípustnú.

O druhej časti druhého odvolacieho dôvodu týkajúcej sa porušenia všeobecnej zásady rovnosti zaobchádzania

— Argumentácia účastníkov konania

78 Druhou časťou druhého odvolacieho dôvodu Helénska republika tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, že Komisia tým, že odmietla zohľadniť opravené údaje, ktoré jej boli oneskorene zaslané, neporušila všeobecnú zásadu rovnosti zaobchádzania.

79 Podľa tohto členského štátu konanie Komisie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania s členskými štátmi v rozsahu, v akom táto inštitúcia svojvoľne akceptuje údaje, ktoré jej po uplynutí lehoty zaslali iné členské štáty.

80 Komisia uvádza, že toto tvrdenie treba zamietnuť ako neprípustné, lebo prvý raz bolo uvedené v odvolacom konaní a neobsahuje podstatné právne a skutkové okolnosti, na ktorých sa táto výhrada zakladá. Subsidiárne tvrdí, že toto tvrdenie nie je dôvodné.

— Posúdenie Súdnym dvorom

81 Najprv treba uviesť, že ak by sa podľa ustálenej judikatúry povolilo účastníkovi konania predložiť po prvýkrát v konaní pred Súdnym dvorom dôvod, ktorý nebol predložený v konaní pred Všeobecným súdom, znamenalo by to možnosť predniesť pred

Súdnym dvorom, ktorý má v odvolacom konaní obmedzené právomoci, spor v širšom rozsahu ako pred Všeobecným súdom. V rámci odvolacieho konania je právomoc Súdneho dvora obmedzená na posúdenie právnych riešení žalobných dôvodov prejednávaných na prvom stupni (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. júna 1994, Komisia/Brazzelli Lualdi a i., C-136/92 P, Zb. s. I-1981, body 58 a 59; z 30. marca 2000, VBA/VGB a i., C-266/97 P, Zb. s. I-2135, bod 79; z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, Zb. s. I-5089, bod 50, ako aj z 18. decembra 2008, Les Éditions Albert René/ÚHVT, C-16/06 P, Zb. s. I-10053, bod 126).

82 Treba konštatovať, že výhrada Helénskej republiky, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že akceptovala údaje zaslané inými členskými štátmi po uplynutí lehoty, nebola predložená Súdu prvého stupňa.

83 Za týchto podmienok druhá časť druhého odvolacieho dôvodu musí byť zamietnutá ako neprípustná.

84 Z tohto dôvodu treba zamietnuť celý druhý odvolací dôvod ako neprípustný.

O treťom odvolacom dôvode týkajúcom sa rozporuplného odôvodnenia

Argumentácia účastníkov konania

85 Helénska republika tvrdí, že Súd prvého stupňa si protirečí tým, že na jednej strane v bodoch 25, 36 a 43 napadnutého rozsudku uviedol, že lehota stanovená v článku 16

ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 je záväzná, a na druhej strane v bode 59 tohto rozsudku usúdil, že údaje oznámené Komisii oneskorene môže vziať Komisia do úvahy, ak ide o nepatrné prekročenie lehoty a ak to nebráni prijatiu rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom.

86 Podľa Komisie odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je rozporuplné, ale odráža sa v ňom jedna a tá istá logika, t. j. správne uplatnenie právnej úpravy a zároveň dodržanie zásady lojálnej spolupráce s dotknutým členským štátom.

Posúdenie Súdnym dvorom

87 Na úvod treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry otázka, či odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu je rozporuplné, predstavuje právnu otázku, ktorej zodpovedania sa možno v rámci odvolania dovolávať (pozri najmä rozsudky z 9. septembra 2008, FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, Zb. s. I-6513, bod 90, ako aj zo 16. júla 2009, Der Grüne Punkt - Duales System Deutschland/Komisia, C-385/07 P, Zb. s. I-6155, bod 71).

88 Vo veci samej Súd prvého stupňa v bodoch 25, 36 a 43 napadnutého rozsudku potvrdil, že lehota stanovená v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 je záväzná.

89 Helénska republika uvádza, že Súd prvého stupňa si protirečí tým, že potom v bode 59 napadnutého rozsudku usudzuje, že nie je úplne vylúčené, aby sa zohľadnili údaje, ktoré Komisii s oneskorením oznámil členský štát v zmysle článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000.

90 Toto tvrdenie však nemožno prijať.

91 Treba totiž uviesť, že Súd prvého stupňa sa v bodoch 31 a 32 napadnutého rozsudku domnieval, že dátum 10. júl stanovený v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000 bol určený tak, aby Komisia mala pred 15. októbrom dostatočný čas na prispôsobenie a uverejnenie rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky. Tento súd v bode 43 napadnutého rozsudku súčasne uviedol, že uvedená lehota je pre členské štáty záväzná v tom zmysle, že štáty nemajú právo vyžadovať od Komisie zohľadnenie údajov oznámených po jej uplynutí.

92 Následne si Súd prvého stupňa neprotirečil, keď v bode 59 napadnutého rozsudku tvrdil, že zohľadnenie údajov oznámených po uplynutí lehoty prichádza do úvahy v prípade, že ide o nepatrné prekročenie tejto lehoty a ak nie je ohrozené prijatie rozhodnutia, ktorým sa stanovujú konečné finančné príspevky členským štátom na dotknutý rozpočtový rok, pred 15 októbrom. Štáty síce majú povinnosť zaslať Komisii najneskôr do 10. júla každého roka údaje uvedené v článku 16 ods. 1 nariadenia č. 1227/2000, ale Komisia má možnosť zohľadniť údaje zaslané po tomto dátume, aby

z definitívneho rozhodnutia neboli vylúčené členské štáty, ktoré prekročili túto lehotu len o niekoľko dní.

93 Rozporuplnosť odôvodnenia, ktorú namieta Helénska republika, teda nie je dôvodná. Preto treba tretí odvolací dôvod zamietnuť.

94 Z uvedených úvah vyplýva, že žiaden z dôvodov uvádzaných Helénskou republikou na podporu jej odvolania nemožno prijať, a preto treba odvolanie zamietnuť.

O trovách

95 Podľa článku 69 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

96 Keďže Komisia navrhla zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania a Helénska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy